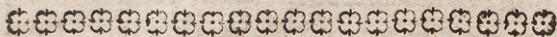

MONITOR

Na R. P. 1771.

Nro: CIII.

Dnia 25. Grudnia.

Centra meos scribo, nec quis me culpet ob hanc rem

Si qua scribo palam, sunt ea vera satis

Na famych Zienkow piżę, niech mię nikt nie gani,
Jeżeli to ieść prawda, w czym są opisani,

Mości Panie MONITOR.

CZytając wielu Autorow z umysłu
lub przypadkiem piżących o wła-
snościach y obyczajach różnych Naro-
dow, naydowałem, że niektórym za
właściwy y powszechny przypisuią cha-
rakter, wielkie o sobie rozumienie, nie-
nawiść, wzgardę y lekkie ważenie Cu-
dzoziemcow. Bogu dzięki, że mi się

G g g g g

tego

tego o naszym Polskim Narodzie nigdzie czytać nie zdarzyło. Mocno mię to cieszę, ale oraz zadziwia, mamczego powińszować Ojczyźnie moiej, że iey iakie bezwzględne piorotey nieuczyniło plamy, ale obawiam się y wątpię mocno, żeby tego niebyło, iż iakki autor w tey mierze uszedł przed moją wiadomością. Mam tego słuszną przyczynę, gdy uważam iak wielka liczba y u nas iest tych, co niezmiernie kray swoy y siebie samych wynoszą, Cudzoziemcow gardzą y frodze nie nawidzą, tak że mało omyliłby się ten, ktoby tę przywarę powszechnym Polakow nazwał przymiotem. Dowodem tego są częste y rozmaite obcych Ludzi prześladowania, y urągania, owe uszczypliwe y zelżywe dla nich wymyślone nazwiska, y inne tyfiączne tym podobne pokrzywdzenia. Co iednak najbardziej wydaie się ztąd, że niektorzy z naszych tego są zdania y z nim nieraz słyścić dają się, iż Cudzoziemcy nie są szlachta, y każdy z nich choćby

by on był nayzacnieyszy, za chłopa poczytany być powinien. Albo że cudzoziemskie szlachectwo mnieyszey daleko jest wagi y zacności, a niżeli Polskie, iakoby tey prerogatywy rozmaite były stopnie y rodzaje, y iakoby Polscy Szlachta naycelnieyszy y nayprawdziwsi byli między wszystkiemi na świecie.

Dziwna to jest cale y śmieszna rzecz, ktorey Wmość Pan ledwie wiary dać zechcesz, ale ia szczerze Wmość Panu mówię, że mi się to nieraz zdarzyło słyszeć od wielu y niepospolitych osob, a mianowicie Jmość PP. *Uprzedzieńskich, Pustomylskich, Wartogłowskich, Proźnochwałskich, Biboszewskich, Zawadyckich &c.* ktorych prześwientna Familia od dawna w naszej Polscze słynie dziwnie będąc rozkrzewiona, y zdolna jest nieiaką uformować powszechność.

Przyznam się Wac Panu, że dla nieiakiego wstydu, y wstrętu, ktory mi ten tak gruby błąd czyli raczey Ziomkow moich

moich szaleństwo czyniło, długo nie-
śmiałem donieść go W. M. Panu;
lecz uważając, chwalebny urząd W. M.
Pana, którego właściwą materją podob-
ne są błędy, y zwyciężony powinna
o sfluszność y prawdę gorliwością, od-
ważyłem się na reszcie. Nie jestem ia
wprawdzie Partyzant Cudzoziemcow,
ani moja rzecz jest bronić tu onych,
jednakże niepodoba mi się ta tak bez-
rozumna Ziomkow moich chluba z nie-
sfluszny Cudzoziemcow poniżeniem
złączona. Zyczę ia serdecznie ażeby
Polska we wszystkim inne celowała
Narody, y ta jest chęć iak mi się zda-
ie, prawdziwego obywatela. Ale co do
szlacheckiego zaszczytu, w tym prze-
wyższania, lub osobliwości żadną mia-
rą, y iak mi się zdaie sprawiedliwie, po-
zwolić Oyczyźnie moiej niemogę.
Niepoymuię całę, zkądby Polska ten
mogła mieć przywiley (niech to bez
urazy rzeczono będzie) żeby ona tyl-
ko jedna szlachtę rodziła, y niewidzę
czyby Cudzoziemski szlachcic w swo-
im

im gatunku miał być coś podlejszego za Polskiego szlachcica. Zdanie te ktore, tak wielki Polzcie czyni honor, a innym tak bardzo uwłoczy nacyom chwalone, owszem nie zganione żadną miarą być niemoże. Bo jest bez racyi y fundamentu żadnego, owszem oczywistym głupstwa y płochości dowodem. Nie powszechnego dobra duchem, ale jakąś osobliwszą tchnie prywatą, y wskutku samym miało sławy, hańbę y nie-nawiść u Cudzoziemcow jedna naszemu Narodowi. Przyczyny tego inne naznaczyć się niemogą, iak tylko albo wyniosłość y wielkie o sobie rozumienie, albo uprzedzenie, albo grubia niewiadomość politycznych rzeczy, y niedostatek doskonałego wyobrażenia szlachectwa. Te dwie ostatnie większemi y pospolitszemi być zdają mi się, owszem nieiako pierwszej przyczyny początkiem.

Wyznać mi prawdę potrzeba, że wielu jest w Polzcie takich, ktorzy nie tylko cudzych ale też swoich nie-dobrze

dobrze wiadomi są rzeczy, zaszczycając się aż nazbyt szlachcetwem, niewiedzą należycie, co ono jest, y na czym zależy: a znając drugi tylko to że jest szlachcic, a do tego Polak, rozumie iż to jedno jest być Polakiem co y szlachcicem, zatym trzyma że procz Polaka szlachcic być niemoże, podobnym dawnych Japończyków błędem, ktorzy rozumieli, że procz nich niebyło innych ludzi nigdzie, y że cały świat ich Państwa okryślał się granicami. Mam na to widoczny dowód z slyszaney właśnie o tey materiyi w penym posiedzeniu rozmowy, którą miał Jmć. P. *Wartogłowski* z Jmcią Panem *Pustomylskim*. Pierwszy krotko wprawdzie ale arcy dosadnie y mądrze argumentował w ten sposob: *Zaden cudzoziemiec właśnie y prawdziwie za szlachcica miany być nie może, y ta prerogatywa samemu tylko służy Polakowi, iako temu, ktorego złota wolność nad wszystkie inne narody zacnieyszym czyni.* Gdy
ten

ten szczęśliwie skończył, drugi na o-
statnią dobitkę tego taki wyfilif argument: *Czemu (pyta się on) Cudzoziem-
cy chcąc być umieszczeni między Polską
szlachtą, Indygenat na seymach walnych
brać u nas muszą? Nie dla czego zaiste
innego (odpowiada sam sobie) iak tyl-
ko, że Cudzoziemcy szlachtą nie są, y do-
piero niemi na Seymach naszych zostają.*
Zważ W. P. Mci Panie MONITOR,
co tu omyłek, co tu kontradykcyi, a za-
tym iasnych niewiadomości dowodow
w tych tak walnych y poważnych ar-
gumentach, gdy ieden Wolność, iaka
jest u nas, za istotny szlactwa fun-
dament czyli za same szlactwo po-
czytał, zapomniawszy podobno (żal
się Boże) że y w Polsce, lubo jest
wolność, nie wszyscy iednak są szlachtą,
y tak wiele jest postronnych Państw
y Rzeczypospolitych, ktore równą Pol-
skiey zaszczycają się wolnością, a prze-
cięż ten Jmć dla niedostatku oney wszy-
stkich bez braku Cudzoziemcow od
szlactwa odsądził. Drugi zaś, Indy-
genat, ktory tylko Cudzoziemcom szla-
chcie

chcieć aktualney służby, wziął za Nobilitacyą, która tak do Cudzoziemców, iako też y własnych obywatelów, co szlachtą niebyli, sciąża się. Procz tego nieraz nasłuchałem się, że nasz Polak byle się tylko powadził o co z Cudzoziemcem wraz mu to wyrzucza na oczy: *Ty prawi, jesteś Poddany y niewolnik u swiego Krola (choć to częstokroć Wener, Hołeder lub Szwaycar będzie) a ja jestem wolny Polski szlachcic, znay że jesteś chłop &c.* Ztąd oczywista rzecz jest iak wielką niewiadomością, y iak złe wyobrazenie szlachectwa mają Ci, u których niebyć rodowitym Polakiem, być poddanym swiego Monarchy, jest to niebyć szlachcicem. Zaczyn wielce pożyteczną, y zbawienną rzecz uczyniłbyś W. Pan Mci Panie MONITOR, gdybyś między swemi nieofzacowanemi piśmami napisać też iaczymi krotką nauzkę, dając do zrozumienia, co to jest Szlachectwo, co Indygenat, y co Nobilitacya, y gdybyś naybardziej objaśnić to, iezeli Szlachectwo, z taką iaka jest w Polsce Wolnością, ma tak ściśły y istotny związek, żeby bez niej być, lub też należytę wagę mieć niemogło. Oto ja imieniem wszystkich kochających prawdę y szlachę dopraszam się W. Pana mam honor. A to jedynie dla otworzenia oczu y pohańbienia pożytecznie tych Imciów, których przed W. Panem niniejszym Listem wydałem. Nauka ta, ile publicznego sedzi y nauczyciela upoważniona piórem, szczęśliwsze skutki uczynić może, niżeli gdyby od kogo innego napisana była. Da Bog że ci, do których się stosować będzie, poznawizy błąd swoy poprawią się. A przez swą płochosć y niebaczną chlube niesławę y nienawiści na nasz kraj u postronnych zaciągac wiecey niebędą.

Jestem z wykłym uszanowaniem

W. Pana Najwyższym służą.

Firmian Przewdzicki.